

Kongerige gældende Regler om Selvangivelse m. m. samt Reglerne i §§ 7 og 8 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Tilvejebringelse af Skattevedtægter, som Kommunerne skal følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed, til ogsaa at gælde paa Færøerne. Forslaget, der blev udarbejdet under Hensyntagen til Bestemmelserne i Midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning af 13. Februar 1922 og Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, lod de gældende Bestemmelser om Skat til Erhvervskommunen, om Skat paa Bygninger og efter Marketal samt i det væsentlige Reglerne om Skat til Amtsrepartitionsfonden uændret.

Efter at dette Forslag har været gjort til Genstand for Behandling i Lagtinget i Samlingen 1922, har Tinget vedtaget det med forskellige Ændringer, hvoraf de vigtigste nævnes nedenfor, og nærværende Lovforslag er derefter udarbejdet paa Grundlag af Lagtingets Indstilling. —

Med Hensyn til enkelte af Bestemmelserne i Forslaget bemærkes følgende:

ad § 15.

I det af Justitsministeriet udarbejdede Udkast havde man foreslaaet, at Tilvejebringelsen af Skattevedtægter for Kommunerne i Lighed med de i det øvrige Kongerige gældende Regler skulde være obligatorisk, samt at Vedtægterne foruden de i nærværende Forslag under 1) og 2) optagne Bestemmelser skulde kunne indeholde Regler om Kildeartsbeskatning.

Lagtinget har imidlertid ment, at Udviklingen endnu ikke er naaet saa vidt, at det paa dette Omraade lader sig gøre at indføre de samme Regler paa Færøerne, som gælder i det øvrige Kongerige. Det har derfor foreslaaet Paragraffen affattet saaledes, at det skal staa hver Kommune frit for, om den vil have tilvejebragt en Skattevedtægt, ligesom det ikke har optaget nogen Bestemmelse om, hvad en saadan Vedtægt kan indeholde, idet man navnlig ikke har fundet Reglerne om Kildeartsbeskatning anvendelige paa Færøerne.

Den af Lagtinget foreslaaede Affattelse af Paragraffen medfører en meget væsentlig Forskydning i Justitsministeriets Forslag, idet Ligningen i de Kommuner — antagelig det langt overvejende Antal —, der ikke ønsker tilvejebragt en Skattevedtægt, som hidtil vil ske efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn. Alligevel be-

Forelagte Lovforslag m. m.

tyder Lagtingets Forslag et væsentligt Fremskridt fra den gældende Ordning, da det ved Indførelsen af Reglerne om Selvangivelse ogsaa i disse Kommuner tilvejebringer et Grundlag for Skattepaaligningen, der maa antages at ville afbøde de værste Ulemper ved det frie Skøn.

Paragraffen er udarbejdet i Overensstemmelse med Lagtingets Indstilling, dog at man har fundet det naturligt at optage de i Paragraffen under 1) og 2) opførte Regler om, hvad der kan bestemmes i Skattevedtægterne.

ad § 30.

Paragraffen svarer til Lov om Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden af 5. Marts 1920.

Medens Fordelingen paa Kommunerne af de disse paahvilende Bidrag efter denne Lov foretages med Halvdelen efter Kommunernes Folkemængde ved sidste Folketælling og Halvdelen efter Lagtingets Skøn, foreslaas det, i Overensstemmelse med Lagtingets Indstilling, at Fordelingen fremtidig skal foretages med tre Fjerdedele efter Forholdet mellem de samlede Beløb af endeligt udfundne Skatteindtægter i hver Kommune for det forudgaaende Kalenderaar og en Fjerdedel efter Lagtingets Skøn.

ad § 31.

I det af Justitsministeriet udarbejdede Forslag havde man som § 31 indføjet en til § 53 i Lov af 6. Juli 1867 om Landkommuners Styrelse m. v. svarende Bestemmelse, der foreskrev, at Lagtinget ikke i noget Aar uden Justitsministeriets Samtykke skal kunne udskrive et højere samlet Skattebeløb til Amtsrepartitionsfonden end Gennemsnitsbeløbet af det samlede Beløb af Skatter til Amtsrepartitionsfonden i de nærmest forudgaaende 3 Aar med Tillæg af en Femtedel.

Lagtinget modsatte sig imidlertid denne Bestemmelse, idet det henviste til, at der ikke hidtil har været nogen Begrænsning i Lagtingets Skatteudskrivningsret. I Stedet for foreslog det Paragraffen affattet saaledes, at en Forhøjelse af Skattebeløbet udover nævnte Grænse kun skal kunne finde Sted, naar to Trediedele af Lagtingets Medlemmer har stemt derfor.

Ministeriet mener herefter at kunne tiltræde Lagtingets Indstilling.

ad § 33.

Lagtinget har foreslaaet, at Skatteklager i Landkommunerne, i Stedet for som nu at afgøres af Lagtinget, fremtidigt